

Povodnji mož.

Gje pod slap šumeči
Dèkle prat hodílo;
Prepevájé pralo,
Dolgo se mudílo.

Mati pa jo kára:
•Tje mi prat ne hodi!
Mož povodnji biva
Tam pod slapom v vodi.*

Dèkle odgovarja:
•Tamkaj sama bivam,
Torej se za mesto
Boljše ne prerivam.

Tam je voda čista,
In zató tam perem;
Tam je kraj prsrčen,
Boljšega ne vberem.*

Dèkle k slapu hodi,
Pere kot poprèje;
Glásno preje pela,
Poje zdaj glasnéje.

Príde z belim platnom
Tje ob zlati zori,
Poje v slap šumeči,
Kakor vila v gori.

A na onem bregu
Strune oglašé se;
Déklica utihne,
Šíri ji srcé se. —

Pa zagóde godec
Pesem čarno-milo,
Da mladenko vleče
S čudovito silo.

Platno ji odpade,
Zre in prisluškuje;
Gódec pa po valčkih
K nji se približuje.

Prime jo za roko —
Ponor se razkrije —
Ž njo gre v zlate hrame,
Voda spet se zlije.

Iz vodé peneče
Jaden vsklik glasí se —
Vóda pa čez skale
Kot poprej vali se . . .

Tam za drugo vrbo
Pa peró perice,
Pohité pogledat —
Ni je več družice . . .

A. H.

Misli.

1.
Slava je senca, pač mnogi kričé,
Sami pa vendar za slavo hité.

2.
Nikar mi ti drugih ne vodi,
Če tebi se samemu blodi!

—a—

Andrej Kačić-Miošić,

narodni hrvaški pesnik.

(Spisal Fr. Kovačić.)

Dne 26. avgusta minolega leta je slavila »kršna« (kamenita) Dalmacija prelepo slavnost, katere se je veselil ne samo hrvaški narod, ampak tudi drugo slovanstvo. Tega dne so odkrili slavnemu pesniku »milovanu« lep spomenik, katerega mu je hvaležni narod s svojimi žulji postavil.

In nedavno so časniki javili, da je tudi zastop mesta Zagreba dovolil 4000 gld. za spomenik Kačičev. Tudi metropolo hrvaško bode torej kmalu krasil spomenik ljubljenca hrvaškega naroda.

Vredno je, da ga tudi mi Slovenci saj površno spoznamo, ker ga naši bratje

tako cenijo. Ker je »Dom in Svet« lani obljubil, da podá Slovincem opis življenja in delovanja Kačičevega, izpolnujemo s tem svojo besedo.

Rodbina Kačičev je v zgodovini hrvaškega naroda jako važna. Kačiči so bili med prvimi velikaši kraljestva ob času narodne dinastije; med plemeni-taši, ki so l. 1102. sklepali dogovor z ogerskim kraljem Kolomanom, nahajamo tudi Kačiča. Spoštovali so jih celó v Carigradu. Jeden oddelek tega plemena se je že zgodaj preselil na Ogersko. Pozneje so se pa enkrat štirje bratje Kačiči sprli z ogerskimi velikaši in jih